

Ο δημοσιογράφος του βρετανικού Channel 4 περιγράφει στην "Αυγή" με τη ματιά ενός παρατηρητή "από κάποια απόσταση" την τακτική Αθήνας και δανειστών - "Στην πραγματικότητα, αυτό που βλέπω είναι πως η εμπειρία του κυβερνάν -όχι μόνο στο Κοινοβούλιο αλλά και στην Αττική ή στους δήμους όπως το Χαλάνδρι ή και στη Βαρκελώ νη θέτει ένα ερώτημα: τι είδους θεσμούς, υπηρεσίες και μεταρρυθμίσεις πρέπει να εφεύρει μια νέα Αριστερά;"

Εδώ και λίγες ημέρες η Ελλάδα δεν έχει πληρώσει το ΔΝΤ, έχει παρουσιάσει την πρότασή της, έχει λάβει από τις Βρυξέλλες μια πρόταση που υπερβαίνει τις κόκκινες γραμμές. Είμαστε μπροστά σε μια μεγάλη κρίση;

Είμαστε σε μεγάλη κρίση από την 4η Φεβρουαρίου, όταν η ΕΚΤ μονομερώς ήρε τις χρηματοδοτικές ευκολίες των ελληνικών τραπεζών. Αλλά εντάθηκε τώρα, γιατί η κυβέρνηση έφτασε στο όριο ρευστού που μπορεί να αντλήσει από το εσωτερικό της χώρας.

Επειδή ο Βαρουφάκης έκανε έναν συμβιβασμό στις 20 Φεβρουαρίου και επειδή αυτό ταίριαζε με την πρόβλεψη περί "κωλοτούμπας" που έκαναν πολλοί αναλυτές, οι ίδιοι υπέθεσαν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα υποχρεωνόταν σε πλήρη συνθηκολόγηση.

Οπότε στο εσωτερικό της γερμανικής κυβέρνησης και του ΔΝΤ εκπονήθηκε το σχέδιο διάσπασης του ΣΥΡΙΖΑ ώστε να καταστήσουν τον Τσίπρα επικεφαλής μιας κυβέρνησης εθνικής ενότητας με ένα κομμάτι της Νέας Δημοκρατίας που, όπως ένας από αυτούς μου είπε, "θα ήθελε να βοηθήσει τον Αλέξη".

Το σενάριο αυτό τέλειωσε αυτή την εβδομάδα.

*** Σε ποιο βαθμό μπορούν οι ΗΠΑ να επηρεάσουν την κατάσταση; Η προσέγγιση Αθήνας - Μόσχας πώς επηρεάζει;**

Η Αμερική παρεμβαίνει έντονα από γεωπολιτική σκοπιά. Η Ελλάδα είναι διχασμένη για ιστορικούς και πολιτισμικούς λόγους, όπως και λόγω πολιτικών συμπαθειών τμημάτων της ελληνικής Αριστεράς. Θα διατηρεί πάντα στενότερους δεσμούς με τη Ρωσία. Ωστόσο, η Ελλάδα είναι το τελευταίο χερσαίο σύνορο που μας χωρίζει από το Ισλαμικό Κράτος και αντιμετωπίζει ένα ολοένα αυξανόμενο κύμα προσφύγων που περνούν από τα Δωδεκάνησα, με την Τουρκία μάλλον απρόθυμη να τους σταματήσει.

Η βασική ανησυχία των Αμερικανών είναι ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να αποδυναμωθεί λόγω λιτότητας και πολιτικής παράλυσης και ότι μια χρεοκοπία και ένα Grexit θα μπορούσαν να τινάξουν στον αέρα το ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα. Αλλά η επιρροή των ΗΠΑ δεν είναι αυτή που ήταν.

*** Μέσα στους θεσμούς υπάρχει συμφωνία; Ποιος είναι με ποιον;**

Έχει αλλάξει αυτό. Το ΔΝΤ πίεζε περισσότερο για αναδιάρθρωση του χρέους διότι απλώς δεν μπορούσε να ολοκληρώσει μια προβληματική συμφωνία του τύπου "προσποιήσου και επέκτεινε". Αλλά βγαίνοντας από τη Σύνοδο της Ρίγας καταλαβαίνω πως οι διαπραγματευτές του ΣΥΡΙΖΑ νόμιζαν πως η Μέρκελ είχε εξασφαλίσει κάποια μορφή συνεκτικής συμφωνίας για το χρέος - μια αναδιάρθρωση με ένα σετ όρων.

Μου φαίνεται σαν το ΔΝΤ να αποχώρησε από αυτό και επέτρεψε έτσι στην Τρόικα να προτείνει το κείμενο των δανειστών που βασιζόταν στο ότι οι Έλληνες θα το απέρριπταν και θα έπεφτε η κυβέρνηση.

Επίσης η Αθήνα πιστή στο "καλό ευρώ" και ακούγοντας τον Ρέντζι και τον Ολάντ καθησυχαστικούς, δεν περίμεναν η ΕΚΤ να είναι τόσο αδιάλλακτη στο θέμα της ρευστότητας. Είναι τραγικό για το σύνολο της Ευρωζώνης το γεγονός ότι η ΕΚΤ έχει γίνει η μόνη κεντρική τράπεζα στον κόσμο που προσπαθεί να προκαλέσει "bank run" και αποσταθεροποίηση στο ίδιο της το τραπεζικό σύστημα υποβοηθούμενη από την κεντρική τράπεζα της Ελλάδας που κάνει διαρροές.

*** Το αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης θα επηρεάσει τις επερχόμενες εκλογές στην Ευρώπη;**

Ός ένα βαθμό. Στην Ισπανία η συγκυρία είναι διαφορετική, σίγουρα το Podemos είναι σε άνοδο αλλά εκεί υπάρχει επίσης ένα Σοσιαλιστικό Κόμμα που αποδείχθηκε πως μπορεί να πάρει μαθήματα και δεν είναι εγκεφαλικά νεκρό. Μετακινήθηκε προς τ' αριστερά και επέζησε. Στην Ιρλανδία η αντιπολίτευση ενισχύεται λόγω της λιτότητας, αλλά επειδή το ΑΕΠ της χώρας έπεσε μόνο κατά 4%, καθώς στην πραγματικότητα αποτελεί μέρος της βρετανικής οικονομίας και έχει οικονομική βοήθεια και ενίσχυση του αγροτικού τομέα, ανέκαμψε σύντομα.

Η ελληνική δυναμική είναι κυρίως ελληνική. Νομίζω πως η ιδέα πως το Podemos θα πάρει την εξουσία και θα σώσει την Ελλάδα το φθινόπωρο προσπερνάει το γεγονός ότι -ένας λόγος που διαφοροποιεί τα δύο κόμματα, Podemos και ΣΥΡΙΖΑ - το Podemos δεν θέλουν τόσο πολύ να κυβερνήσουν.

Στην πραγματικότητα, αυτό που βλέπω είναι πως η εμπειρία του κυβερνάν -όχι μόνο στο Κοινοβούλιο αλλά και στην Αττική ή στους δήμους όπως το Χαλάνδρι ή και στη Βαρκελώνη θέτει ένα ερώτημα: τι είδους θεσμούς, υπηρεσίες και μεταρρυθμίσεις πρέπει να εφεύρει μια νέα Αριστερά;

Πηγή: Η ΑΥΓΗ